

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Čís. 318

Březen 1982

Afghánský den v Bílém domě

Dne 10. března 1982 ve 12:30 hod. v poledne podepsal prezident Reagan dekret, kterým se den 21. březen prohlašuje **Afghánským dnem**. Slavnostního prohlášení, které se konalo v Bílém domě, se zúčastnil větší počet prominentních hostů, mezi nimi vice-president Spojených států George Bush, vice-president Evropského parlamentu, zástupci několika spřátelených států, členové americké vlády, senátoři, poslanci a představitelé porobených národů. Na tuto slavnostní proklamaci byli pozváni též představitelé našich československých organizací: paní Milada Ferjenčíková, předsedkyně Čs. ženské národní rady v exilu, paní Betka Papánková, předsedkyně Čs. ženské národní rady v New Yorku, Dr. Ján Papánek, ředitel Amerického fondu pro československé uprchlíky a čestný předseda ČSNRA, Dr. Mikuláš Ferjenčík, předseda Čs. národní rady americké, paní Anna Faltusová, místopředsedkyně ČSNRA, a Dr. Josef Hašek, člen předsednictva a právní poradce ČSNRA.

Po zahájení slavnosti promluvil vice-president Bush, vice-president Evropského parlamentu, představitelé Afganistanu, State Departmentu a nakonec sám prezident Reagan. Všichni řečníci vyzdvihli hrdinný odpor afgánského lidu, ale i jeho nesmírné oběti pro věc zachování svobody a samostatnosti a odsoudili barbarskou sovětskou invasi.

Ve 2:30 hod. odpoledne byla State Departmentem uspořádána přes dvě hodiny trvající porada "Foreign Policy Briefing", v níž přítomní byli seznámeni a informováni o hlavních problémech zahraniční politiky Spojených států, zejména ve vztahu k Sovětskému svazu. Po přednáškách jednotlivých expertů byla krátká diskuse umožňující dotazy, kdy přítomní měli příležitost vyjádřit své názory a hlediska a žádat o vysvětlení některých jim nejasných zásahů a rozhodnutí U.S. vlády.

Po tomto odpoledním jednání na State Departmentu byli účastníci pozváni na recepci, na níž měli příležitost osobně se seznámit se zástupci State Departmentu, jejichž činnost je zaměřena na východoevropské problémy, v našem případě na československé, jakož i s representanty východoevropských porobených národů. Toto osobní seznámení a třeba i jen krátké výměny názorů byly snad těmi nejvzácnějšími klady celého odpoledního jednání.

Odpolední jednání mělo následující průběh: vyslanec Gerald Helman, speciální asistent pro mezinárodní Afgánský den, účastníky po přivítání seznámil se současnou situací v Afganistanu. Po jeho projevu promluvil Walter J. Stoessel, Jr., Deputy Secretary of State Foreign Relations Committee, který vyzdvihl hrdinný odpor afgánských bojovníků za svobodu, který vedou ode dne sovětské invaze 27. prosince 1979. Stalo se po prvé v moderní historii a i v historii sovětské expanse, že sovětská vojska napadla nezávislý stát a národ, který nebyl zapojen a nebyl členem Varšavského paktu. Počet sovětského okupačního vojska v Afganistanu se odhaduje přibližně na 100 tisíc vojáků. Ztráty afgánských občanů na životech se odhadují na desetitisíce

a zahrnují i děti a ženy, tisíce usmrtily jedovaté plyny použité Sověty. Zničením měst a vesnic, celé úrody a pobitím dobytka došlo v Afganistanu k nesmírné materiální škodě. Přibližně 3 milióny afgánských uprchlíků žije v nouzových poměrech v uprchlických táborech v sousedním Pakistanu.

Po Walteru Stoesslovi informoval posluchače o východoevropské politice USA John D. Scanlan, Deputy Assistant Secretary Bureau of European Affairs a Peter Constable, Acting Assistant Secretary for Near Eastern and South Asian Affairs, o politice USA v těchto končinách světa - a konečně vyslanec John H. Holdridge, Assistant Secretary for East Asian and Pacific Affairs, o politice USA v oblastech Pacifiku a ve Východní Asii.

M.F.

Dr. M. Ferjenčík: Jalta na pokračovanie

Má sa všeobecne za to, že sa na Jalte rozhodlo o osude európskych národov. Jaltská konferencia vo februári 1945 mala ešte pred ukončením vojenských operácií rozhodnúť o politickom usporiadaní Európy a D'alekého Východu. Vo skutočnosti však o osude Poliakov, Čechov, Slovákov, Rumunov, Mad'arov atd'. bolo rozhodnuté ešte d'aleko predtým politikou Spojených štátov. To bola jedna, respektíve prvá Jalta. Táto sa však opakovala už v júni 1953, keď vo Východnom Nemecku vzbúrené robotníctvo napadlo sovietske tanky. Revolta bola krvavo potlačená. Jalta sa opakovala tiež v roku 1956 za revolúcie v Mad'arsku a v roku 1968-69, kedy sa Česi a Slováci dožadovali ľudskej tváre pre komunizmus a v poslednej dobe v Pol'sku, kde Poliaci chceli aspoň trochu viac priestoru, aby mohli slobodne dýchať. Omluvy Západu vo všetkých týchto Jaltách boli si hodne podobné ako npr. "Niet tu vo skutočnosti toho mnoho, čo by sme mohli podniknúť," alebo: "šlo sa v požiadavkách príliš d'aleko a ukvapene" atd'. Je otázkou, či opravdu nemohol ten Západ urobiť toho viac, alebo aspoň niečo viac, než nechať všetky tieto národy, ktoré sa ozvali a chceli, aby sa rešpektovali ľudské práva, na pospas a krvavej odvety ich utlačovateľ'ov. Taký včasný odhad záujmov Spoj. štátov a Západnej Európy v zápase Pol'ska mohol snád' privodiť a vyvolať spoločné úsilie Západu využiť pol'ský dlh ako páčidlo nie len na varšavský režim, ale aj na Sovietsky zväz, ktorý je a bol odvislý na západnom úvere. Stálo to za pokus, ale nestalo sa tak. Namiesto toho súčasná vláda proste prevzala a pokračovala v politike prezidenta Cartera poskytovaním úveru, záruk ako aj zásielkami potravín pol'skej komunistickej vláde. V apríli 1981 zrušenie embarga dodávok obilia Sovietom bolo jasným dôkazom, že sa politika US nezmenila a keď Jaruzelský 13. decembra 1981 zaviedol mimoriadny stav v Pol'sku, súčasná administrácia US sa obmedzila na sankcie voči Pol'sku a Sovietom, ktoré nemohli nijak vážnejšie ovplyvniť politiku komunistov a nestačili a nestačia nato, aby ich prinútili k nejakej povolnosti.

Je ovšem toho času t'ažko, keď nie nemožné očakávať od Reaganovej vlády ráznejší postup voči Sovietom za súčasného

VĚSTNÍK

March 1982

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$4.00 - Outside U.S.A. \$6.00

Editor - Vlasta Vraz

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

VĚSTNÍK

Březen 1982

Organ Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$4.00 ročně - Mimo U.S.A. \$6.00

Redaktorka - Vlasta Vrázová

Úřadovna: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telefon:

656-1117

stavu nízké morálky a neukázněnosti slobodnej spoločnosti doma v US aj u spojencov. Vyžiadalo by si to mimoriadne opatrenia (zákonitě), ktoré sú v dnešnej Amerike nemysliteľné. Pre slobodný svet je však nízka mravná úroveň a neukáznenosť ľuďov vyvolávaná sústavnou komunistickou propagandou d'aleko nebezpečnejšia než je skutočný tlak Moskvy spočívajúci na jej ohromnej vojenskej sile a pohotovosti. Týmto svojím názorom som sa netajil na hore uvedenom "Briefingu".

Páté výročí Charty 77 v americkém kongresu

K pátému výročí Charty 77 v Československu, poslanec Dante B. Fascell, předseda Commission Security and Cooperation in Europe a senátor Robert Dole, místopředseda této komise, zařadili do Congressional Record historii Charty. V závěru svých prohlášení oba vedoucí členové Helsinské komise konstatují, že činnost Charty je dnes důležitější a nezbytnější než byla kdy před tím a že snaha československých úřadů Chartu zdiskreditovat a její činnost násilně potlačit, jen potvrzuje zbankrotělost a bezcitnost československého režimu, který opětovně manifestoval svoji bezohlednost pokud se týká dodržování lidských práv a svobod. -afa-

Konference v Madridu

Před odročením konference o evropské spolupráci a bezpečnosti v Madridu, americký vedoucí delegace, velvyslanec Max M. Kampelman, obvinil Moskvu, že křiklavě porušuje ustanovení helsinské dohody o lidských právech tím, že vězni politické disidenty v psychiatrických ústavách. Americký delegát také řekl, že Moskva změnila psychiatrii v nástroj kruté útlaku a jmenoval v této souvislosti 20 osob, které byly buď poslány do psychiatrických ústavů pro disidenty, anebo do táborů nucené práce jen proto, že tuto praxi odsuzovaly. -afa-

Sedmý březen v Lánech

Americký velvyslanec v Praze, Jack Matlock, a další zástupci velvyslanectví, položili v neděli 7. března t.r. věnec na hrob presidenta Tomáše Garrigue Masaryka. Stuha na věnci nesla nápis: Od amerického lidu.

Velvyslanec Jack Matlock při té příležitosti řekl: "Přicházíme dnes, abychom uctili památku Tomáše Garrigue Masaryka, prvního presidenta Československého státu a budovatele jeho nezávislosti. Jako Američané mu nevzdáváme čest jenom jako velkému synu Československa, ale jako osobitosti, která sehrála roli v naší vlastní historii, osobě, která měla blízké osobní svazky s naší zemí. Jeho učení a spisy nám i nadále pomáhají porozumět současnému světu, protože Tomáš Masaryk nebyl jenom jedním ze zakladatelů moderního Československého státu, ale byl rovněž filosofem a historikem světového významu. Je pro mne velkou ctí v den 132. výročí jeho narozenin vzdát čest jeho památce jménem lidu Spojených států položením tohoto věnce na jeho hrob. Necht' jeho příklad a moudrost nám poskytnou inspiraci a pozorování v této složité době." -afa-

Amnesty International

Bývalý mluvčí Charty 77, Miloš Rejchrt, byl čs. úřady nařčen z toho, že sjednává "konspirativní" schůzky se členy organizace Amnesty International. K tomu Miloš Rejchrt napsal:

". . . Členové Amnesty International, nositelé Nobelovy ceny míru, si se mnou nemusí sjednávat konspirativní schůzky. Velice rád se s nimi sejdu bez jakékoliv konspirace a jejich návštěva bude pro mne ctí. Uvítal bych i setkání s nimi i na místě nejveřejnějším, na příklad před mikrofonem československého rozhlasu a před redaktory Rudého práva. Organizace Amnesty International si hluboce vážím. Pamatuje na vězně, jakoby spoluvězňové byli, a to zvláště na ty, kteří trpí pro spravedlnost, ctí vrchnost a obrací se na ni zdvořile. Hovoří stejným jazykem napravo i nalevo, nepřistupuje na umělé dělení světa na Západ a Východ, či na první, druhý a třetí svět. O povaze Amnesty International však nejlépe mluví sama její činnost.

Jistě se ví o tom, že v době, kdy Reza Pahlavi byl vyznamenán řádem Bílého Lva s řetězem a oděn do akademického taláru, přebíral od university Karlovy čestný doktorát. Rudé právo a československý rozhlas nám líčili jeho říši jako malý ráj, kde je vše tak dobré, že tam už ani socialismus nepotřebují. V téže době posílala Amnesty International naléhavé petice, přimlouvající se za tisíce mučených politických vězňů, obětí jeho výsosti. Obdobně jednala Amnesty, když se Pol Pot rozhodl založit nový krásný svět na hromadných hrobech příslušníků starého světa a kdy jeho strana byla ještě "bratrskou" stranou pro Rudé právo i československý rozhlas.

Amnesty International neúnavně intervenuje za vězně v Chile, v Argentině a v Jihoafrické republice, prostě všude. Přimlouvá se však i za politické vězně v Československu, a to v době, kdy je, podle Rudého práva a československého rozhlasu, v Československu všechno v nejlepší pořádku. . . "(Leden, 1982)

Vladimír Škutina: Suslovova smrt děsí Prahu

Suslovova smrt uvedla do pohotovosti nejen všechny ambiciózní čekatele na jakoukoliv funkci v Sovětském svazu, ale vyvolala paniku v galérce Prahy (galérka - přezdívka pro předsednictvo ÚV KSČ). Hrůza zachvátila v první řadě Vasila Bil'aka, který byl Suslovovou prodlouženou rukou v Československu. Zprávy z Prahy zatím ještě neprozrazují, zda to s Vasilem Bil'akem došlo už tak daleko jako v září 1968, kdy před plénem ÚV KSČ plakal a sliboval, že bude hodný. Zatím se jen ví, že zmateně létá do Moskvy a zpět a v nastalém smatku pucuje všechny kliky a děší se, že líbá ten nepravý zadek.

Michail Suslov, tento kardinál Richelieu rudého carství, byl bezesporu nejnebezpečnější a nejsurovější komunistu uplynulých třiceti let. Vzdělaný a surový marxista, dogmatik neuznávající kompromis a nepřítel humanismu a demokracie, ovládal plných třicet let komunistickou třetinu světa. Suslov to byl, který po

Stalinově smrti odstranil kliku Malenkova a Molotova a prosadil nástup Chruščeva. Když začal Chruščev koketovat s jakýms-takýms liberalismem a pootevřel souostroví Gulag, přes noc jej Suslov svrhnul a postavil na ověčenou tribunu Brežněva, do jehož stínu se hned postavil a šestnáct let Brežněvem manipuloval. Suslov to byl, kdo si vynutil invazi do Československa a Suslov to byl, kdo rok a půl svolával do boje proti polským dělníkům.

K pochopení nebo aspoň částečnému pochopení situace v sovětském politbyru je třeba rozlišovat mezi zákulisním mocenským aparátem Sovětského svazu. Až do smrti Beriji vládla neomezeně KGB. Teprve odstraněním Beriji se k moci dostala klikka GRU - maršálská a generálská policie, která plně ovládala aparát komunistické strany. Jejím nejvyšším vládcem byl právě Suslov. Od roku 1954 hrála KGB v Sovětském svazu druhé housle. Tiše a trpělivě nenáviděla svého konkurenta - GRU, a tiše a trpělivě si připravovala po celém světě pozice k nové renezanzi své moci. KGB měla své lidi i v Československu - lidé KGB nepodléhají žádné jiné centrále než moskevské. KGB je svět sám pro sebe, zatím co GRU je sice také svéprávný celek, ale až do konce ledna 1982 rozšířený o celý stranický aparát KSSS. Nejsilnějším zástupcem GRU v Československu byl Vasil Bil'ak. Do této garnitury patřil i za Novotného éry předseda vlády a nyní náčelník slovenských komunistů Lenárt, přičemž oba představitelé Suslovovského pojetí diktatury jsou v osobním životě zarputilými nepřáteli. Bil'ak nenávidí Lenárta ještě víc než samotného Husáka - a to už je co říct.

Typickým odchovancem KGB a jejím největším mužem v Československu je Lubomír Štrougal - za Novotného ministr vnitra, za obrodného procesu náměstek předsedy vlády a nyní předseda federální vlády. Vedle něho pak Karel Hoffman a pražský podcar Antonín Kapek.

Husák není ani mužem GRU ani KGB. Husák nepatří pod žádnou kliku. Husák je trpěným zlem a nenáviděným prostředníkem. S Husákem se to houpe vždycky, když jedna nebo druhá klikka přechází do protiútku. Bude-li třeba přinést viditelnou oběť, bude to tak či onak Husák. Proto poslední dobou Husák stále častěji a úsilovněji pláče, když řeční. Snaží se vzbudit lítost v obou táborech. Přitom ví, že oba tábory jsou nelítostné a slzy na ně nepatří.

Suslova smrt odstartovala bezohledný a nelítostný závod o moc v Sovětském svazu. Suslovovu munifikovanou mrtvolu zašoupli do kremelské zdi hned vedle Stalina. Prý to je podle abecedy, ale možná, že to je memento. Chvilku bude ticho po pěšině (v té zemi divů vždycky všechno ukrutně dlouho trvá), a pak na Suslova všechno svedou - všechny neúspěchy a zločiny. I ty, které napáchal někdo jiný. Kolektivní nezodpovědnost spáchá sebekritiku a chrstne splašky na Suslovovu mrtvolu.

Proto je v Praze panika. Děs a hrůza obchází mezi představiteli galérky. Nikdo neví dne ani hodiny. Suslov byl ještě teplý a Vasil Bil'ak už seděl v letadle a pílil do Moskvy. V té době se celou noc v Štrougalově vile radili Štrougal, Kapek, Hoffman a šéf československé StB a náměstek ministra vnitra generál Molnár.

Jen Husák osamocně plakal. A národ kašlal na Suslovovu smrt a iniciativně naplňoval ledničky zásobami na horší časy a v předzdražovací horečce současně rozšiřoval okruh svých znalostí, naplňující tak definici o dovršeném socialismu, že socialismus je, když každý má někde nějakého známého. Zkrátka každému podle jeho zásluh. Podle jeho potřeb - to bude až v komunismu. To už by každý měl mít všeho dost.

Oba tábory pražských místodržících zatím hledají v Praze taky takovou zed' jako je kremelská. Jednak, aby před tu zed' své protivníky postavili a jednak, aby se měli kam šoupnout. Až nebudou.

Vladimír Škutina: Praha stále před procesy

Novinář Karel Kyncl, jehož Švýcarský žurnalistický svaz a Mezinárodní unie novinářů v Bruselu vyhlásili v červenci 1981 vězněm měsíce, už váží 17 kg pod váhu a snad kromě operativního vyšetřovatele nikdo neví, proč vlastně musí být držen od května 1981 ve vězení.

Historik dr. Ján Mlynárik, jemuž bylo před vystěhováním odňato československé občanství, byl mezitím převezzen do vojenské vyšetřovací vazby v Trenčíně a tento už nečeskoslovenský občan je držen v slovenském kriminále bez jakéhokoliv právního podkladu jen proto, že Husákův režim stojí na rozcestí jako slepec, který nemůže přeciť ukazatele směrů.

Moskevský ukazatel směrů nefunguje a senilní car Brežněv se dal slyšet, že může pracovat pouze 3 hodiny denně a tudíž na takové prkotiny, jako jestli se má v Praze uspořádat monstr-proces anebo jen řada drobných procesů anebo to odtroubit, nemá - to musí Husák uznat - na takové věci nemá rudý car čas. "Eto vaše dělo!", prohlásil prý ve světlé chvilce, když jej dr. Husák dostal na žhavý telefon.

A tak se čeká.

Zdražení prošlo bez konfliktů a incidentů. Energetické zdroje - uhlí, elektřina, plyn bylo zdraženo o 50 procent, benzín o 300 procent, topná nafta o 200 procent, brambory o 100 procent, káva o 60 procent, textil, dětské ošacení a obuv o 100 procent, poštovné, poplatky za telefon o 60-100 procent. A je klid. Lid dál drží hubu a krok a tak snad nebude třeba sahat k exemplárnimu potrestání viníků . . . neboť je mimo pochybnost, že hospodářský průšvih socialistického Československa mají na svědomí jen a jen "chartisté". A trochu počasi.

Úřední zpráva předsedy federální vlády, přednesená na plénu ÚV KSČ konstatuje, že stavebnictví není schopno dokončit plánované investice ani při prodlouženém termínu. V západoslovenském kraji z devíti nejvýznamnějších staveb, které měly zelenou, byla podle plánu dokončena jen jedna. V jihočeském kraji ze 140 staveb pětiletky jen osm bylo v termínu dokončeno. Atd.

Bylo proto třeba sáhnout k reorganizacím a reorganizované se zas znovu bude přereorganizovávat. K první závažné reorganizaci dochází na nejvyšší úrovni. Slučuje se ministerstvo výživy s ministerstvem kultury. Protože prý největší umění je sehnat něco k jídlu.

Dary na činnost ČSNRA:

Manž. Jaroslav a Věra Šperlovi, WI	\$28.00
Manž. Bohumil a Jarmila Klauzovi, CA	20.00

In Memoriam:

Bratra Františka Kalkuse, člena předsednictva ČSNRA, věnují manž. Ladislav a Jarmila Krunclovi, IL	50.00
Bratra Karla Bárty věnují manž. Josef a Anastázie Bártovi, IL	25.00
Zesnulé manželky Olgy věnuje Anton Benesh, MI	10.00

Platby na členských příspěvcích za rok 1982:

Odbočka ČSNRA "Dr. Milada Horáková"	\$120.00
Odbočka "Generál M. R. Štefánik, Chicago, IL v druhé platbě t.r.	190.00
Odbočka "Jan Kollár"	50.00

Na darech:

Odbočka "Dr. Milada Horáková"	445.00
-------------------------------	--------

Prosíme, oznamte nám včas změnu adresy

Československá národní rada americká
oznamuje pořádání
řádného sjezdu

v sobotu 22. května a v neděli dopoledne 23. května 1982
v budově ČSA, Československých spolků v Americe,
2701 S. Harlem Ave., Berwyn, Ill.

a odbočkám, oblastním výborům a přiřčeným organisacím
cituje následující ustanovení stanov ČSNRA, jež se vztahují na
konání pravidelného sjezdu:

Stanovy Čs. národní rady americké:

“Hlava V. - Řádný sjezd.

Článek 1. Řádný sjezd Národní rady se koná každým druhým
rokem, a to v letech sudých čísel, v místě určeném předešlým
sjezdem. Sestává ze zástupců volených dle následujících
pravidel:

a) každá celonárodní organizace, mající členství v Národní
radě, je oprávněna ku dvěma zástupcům;

b) každá odbočka Národní rady je oprávněna k jednomu
zástupci za každých 50 právoplatných členů a ku dvěma
zástupcům, přesahuje-li zbývající počet 25; tak odbočky s
členstvem do 75 členů mají právo na jednoho delegáta; od 76 do
125 na dva delegáty; od 126 do 175 na tři delegáty; přes 175 na
čtyři delegáty.* (*Ve Věstníku z února 1982 byl mylně použit
v odstavci b) text předchozí platnosti. Správný text odstavce b)
je uveden shora.)

c) každé sdružení spolupracující jako členská složka Národní
rady dle ustanovení těchto stanov je oprávněno ku dvěma
zástupcům;

d) oblastní výbory Národní rady volí ze zástupců přiřčených
organizací vedle těch, kdo zastupují přímé odbočky Národní
rady, dva zástupce, kteří budou zastupovat takový oblastní výbor;

e) členové předsednictva jsou ex officio řádnými zástupci na
sjezdu.

Článek 2. Za zástupce na sjezdu dle výše uvedených
ustanovení mohou být voleni pouze členové Národní rady dobré
pověsti.”

Ústředí ČSNRA též upozorňuje na znění stanov Hlavy 16.,
článku 3, který se týká návrhů na změny či úpravy stanov:

“Stanovy tyto mohou být upraveny či změněny pouze řádným
sjezdem, nebo mimořádným sjezdem za tímto účelem svolaným,
když návrhy za změny či úpravy stanov byly nejméně třicet dní
před zahájením sjezdu všem oprávněným zástupcům písemně
předloženy ku projednání a když změna či úprava stanov byla
sjezdem přijata hlasováním dvoutřetinové většiny přítomných
zástupců. Každá taková úprava či změna nabývá platnosti
okamžitě po přijetí.”

Návrhy na změny či úpravy stanov zašlete laskavě úřadovně
ústředí ČSNRA do 12. dubna 1982. Úřadovna text návrhů
rozmnoží a bez prodlení vyšle sjezdovým delegátům k prostu-
dování, tak aby je obdrželi nejpozději 30 dnů před zahájením
sjezdu.

Předsednictvo ČSNRA prosí, aby zprávy úředníků, zprávy
oblastí či odboček nesdružených v oblastních výborech a zprávy
pracovních výborů předsednictva za uplynulé období byly
zaslány úřadovně do 20. dubna 1982. Úřadovna zprávy
rozmnoží a vyšle je sjezdovým delegátům nejpozději do 6. května.
K získání času pro sjezdová jednání bude od čtení zpráv výborů
a delegátů upuštěno.

**Vrat'te proto co nejdříve pověřovací listiny s uvedením jmen
zvolených delegátů.** Formulář(e) je (jsou) příložen(y).

Vlasta Vrázová
tajemnice

Dr. Mikuláš Ferjenčík
předseda

13. března 1982

Vyhlasenie

**Stálej konferencie slovenských demokratických exulantov
z porady konanej 13. februára 1982 v Toronte**

Pol'ská kríza je najdramatickejším obdobím v európskom a
svetovom vývoji od skončenia druhej svetovej vojny. Po
maďarskej revolúcii v roku 1956 a československej liberalizácii v
roku 1968 je to tretia ľudova masová demonstrácia stredo- a
východoeurópskych národov proti sovietskemu imperializmu a
jeho marxistickej ideológii. Zda se nám však, že slobodný svet si
dost' jasne neuvedomuje historický dosah pol'skej krízy a
usudzujúc podl'a reakcie západoeurópskych vlád Západ ju
podceňuje.

Od sameho skončenia druhej svetovej vojny stretávajú sa v
tomto priestore Európy takzvané legitímne záujmy Sovietskeho
zväzu s aspiráciami a túžbami týchto národov po slobode a
nezavislosti. Lebo soviety svojim imperialistickým obchvatom po
roku 1945 vytvorili v tomto priestore **neprirozené, nespravod-
livé a neudržateľné pomery.** Odmietame názor, že by sovietske
legitímne záujmy mali vo svetovom mocenskom vývoji prevládať
nad národnými aspiráciami ujarmených národov a sme pre-
svedčení, že svetový mier nebude možno trvale udržať bez toho,
že by sa pomery v strednej a východnej Európe neupravili a
tamajšie národy nezískali opat slobodu a nezávislosť’.

V našej vlasti panuje nateraz najdespotickejší režim, ktorý
totálne slúži len záujmom sovietskeho imperializmu. Prenecháva
pole sovielizácii a zapredáva záujmy oboch našich národov
svetovému komunizmu. Obávame sa dosledkov pokračujúcej
sovietačnej politiky. Vidíme jedinu možnosť’ ako jej čeliť’ v
príkladnej spolupráci našich národov. Nech je Slovákum a
Čechom odstrašujúcim príkladom osud baltických štátov, kde
sovietačacia pokračuje takým tempom, že zakrátko ruské
obyvatel'stvo bude v naprostej číselnej i materiálnej prevahe nad
domácim obyvatel'stvom.

Veríme, že spoločne a vo svornej spolupráci naše národy
možu nájsť’ účinný prostriedok ako sovietačcii odolávať’.
Prehlbujúca sa kríza v československom hospodárstve je
výsledkom neprirozeného a nezdravého systému riadenia
hospodárstva a ničoho iného. Dosledky tejto krízy spôsobia
zníženie životnej úrovne a vznik “socialistickej” nezamestna-
nosti, ktorú sa režim pokúsi zakryť’ d'alšou degradáciou
slobodnej ľudskej práce,, d'alším násilným reglementovaním
pracovného trhu a vytvorením roznych foriem polootrockej
práce.

Stredo- a východoeurópske národy majú jediného spoločného
nepriatel'a - sovietsky imperializmus, proti ktorému sa musia
spoločne brániť’.

V Toronte a v New Yorku, vo februari 1982.

Stála konferencia
slovenských demokratických exulantov

ZPRÁVY Z OBLASTÍ A ODBOČEK

**San Diego vzpomnělo výročí
Masarykových narozenin**

Nedávno nově založená odbočka ČSNRA San Diego se může
vykázat dalším úspěšným podnikem: vzpomínkovou oslavou 132.
výročí narození prezidenta T. G. Masaryka. Četní účastníci,
krajane a exulante, kteří se sjeli z místa i ze vzdálených bydlišť’
uslyšeli bohatý kulturní program, který s velkou pečlivostí
připravil profesor hudebního umění Jaroslav Mráček a ve
kterém účinkovali: prof. Franklin a jeho choť’, prof. Dolanská
a red. Jožka Pejskar. Následovaly reproduované projevy z
desky, vydané r. 1960 Radou svobodného Československa;
projev prez. T. G. Masaryka k dětem u příležitosti 10. výročí
ČSR, dále Jana Masaryka, M. R. Štefánika, dr. Petra Zenkla a

dr. Jaroslava Drábka. Všichni účastníci oslavy pak zazpívali národní písně za klavírního doprovodu prof. Dolanské. Slavnost byla zakončena hymnami.

V druhé části pořadu uvítal předseda odbočky prof. Jan Neumann Járu Kohouta, který prvně zavítal do San Diega. Járovi Kohoutovi se dostalo v San Diegu nadšeného přijetí. Jeho vyprávění o zkušenostech ze zákulisí divadelního a filmového života v období let dvacátých a třicátých bylo velmi poutavé a bylo odměněno častým potleskem. Dlouho se účastníci tohoto zdařilého setkání loučili s Járou Kohoutem, které pak ještě pokračovalo při společné večeři v restauraci Wienerwald do pozdních hodin večerních. Oslavy, na které se přihlásila do odbočky Čs. národní rady americké řada nových členů se účastnili též zástupci odbočky ČSNRA T. G. Masaryk z Los Angeles.

Odbočka "San Francisco"

V předvečer výročí narozenin T. G. Masaryka dne 6. března odbočka vzdala poctu Presidentovi-Osvoboditeli v Golden Gate parku. Členové odbočky položili u pomníku krásný věnec červených a bílých karafiátů. Po americké a československé hymně br. Jan Turek přednesl Čapkovu modlitbu. Br. Jiří Špánek, zástupce okrašlovacího spolku města San Franciscu, vzpomněl dojemnou historii o tom, jak došlo k umístění pomníku T. G. Masaryka na významném místě v krásném Golden Gate parku.

R. 1938 se konala v San Franciscu mezinárodní výstava, které se mělo zúčastnit i Československo svým pavilónem. Do toho však přišel Mnichov a obchodních i konzulárních zástupců Československa se zmocnila panika a chtěli pavilón zavřít. Sokol San Francisco svolal narychlo veřejnou schůzi, na které slibil výstavní komisi, že bude financovat údržbu pavilónu. Na výstavě bylo pak organizováno sokolské veřejné cvičení, které se těšilo velké pozornosti.

Po ukončení výstavy busta byla svěřena Sokolu San Francisco a umístěna v klubovně sokolovny. Starosta Sokola br. Anton Kohoutek si nám často stěžoval, že "tatiček" se na nás mračí, jak u baru pijeme a hrajeme karty. Vznikla myšlenka požádat město, aby busta byla umístěna v Golden Gate parku. Celá řada krajských spolků v Americe poslala příspěvky na hrazení výloh s pomníkem. Br. Jaromír Marek zorganizoval odhalení pomníku. Busta byla slavnostně odevzdána veřejnosti za velké účasti krajanů, kteří se sjeli zdaleka z Chicaga přijela ses. Vlasta Vrázová, předsedkyně naší ČSNRA a pronesla anglický projev o významu TGM a o osudu Československa. Večer následovala v tělocvičně oslava s programem, na který z nás nikdo nezapomene.

Proč musí na nás přijít nějaká národní pohroma, abychom se probudili k činu? Bohužel pak opět upadneme do hlubokého spánku.

Jiří Špánek

Reprezentační ples Oblastního výboru ČSNRA v The Ritz-Carlton hotelu

Naše letošní mladistvé debutantky: Camille Jandáčková, Georgiann Krzyvonová, Astra Pacoldová, Millie Podařilová, Holly Rusková a Elizabeth Šuráková budou v životě jistě vždy rády vzpomínat na náš XXXI. reprezentační ples, který se konal v sobotu 6. února v plesové síni hotelu The Ritz-Carlton; vždyť na něm byly představeny naší krajské veřejnosti. Zůstane pro ně jistě nezapomenutelným zážitkem. Pro nás to byl večer naplněný radostí při pohledu na přirozený půvab a bezprostřední nevyumělkovanost jejich mládí. Zároveň jsme měli i pocit uspokojení, že mladá nastupující generace svou přítomností a účastí na této naší reprezentační národní slavnostní zábavě se hlásí k odkazu našich předků, kteří se podíleli na vytvoření národnostní mozaiky USA, z které se naše nová vlast americká skládá.

Velký potlesk, který debutantky se svými tanečníky a taneční krojované skupiny sklidily, byl spontánní a zároveň děkvný. Naše debutantky a jejich tanečníci - Karel Čapek, Charles Kraupner, Michael Kouba, Rostislav Kučera, Donald Josefchuk a Eric Krzyvon předtančili polonézu Josefa Flégla v choreografii Cynthie Machové, Jana Uhlíře a Zdenky Židlické.

Taneční skupina Besedy a klubu Domov v našich malebných krojích, v choreografii Jana Uhlíře a Zdenky Židlické zatančila s obratností a elánem Dvořákovy tance č. 1 C-dur a čis. 3 A-dur. Dlouhotrvající potlesk byl jistě i odměnou za jejich upřímnou snahu za dnešních těžkých podmínek dále pokračovat a udržovat tradici našich národních tanců a krojů. Zaslouží si proto, abychom vám je alespoň na těchto řádcích představili. Byli to: Carmen Beringer, Katy Mussey, Alice Halva, Cynthia Mach, Eva Man, Barbara Ruska, Veronica Trousil, Pavla Vedral, Karen Walker, Zdenka Židlická - Howard Bussey, Karel Čapek, Dan Dahlke, Michael Košťál, Václav Kučera, Peter Pejša, Mark Rauls, Jan Uhlíř, Dalibor Zeman a Zbyněk Židlický.

Do naší knihovny letos pak opět přibyla krásná vzpomínková programová knížka letošního plesu od Vlasty Vrázové s velmi vhodnými ilustracemi grafika Milana Košaře. Každým rokem oceňujeme hodnotu a význam informativních statí těchto knížek o naší historii, kultuře a přínosu našich předků při budování Ameriky a uvědomujeme si, kolik neviditelné, záslužné práce - seznamování a vzbuzování zájmu o naši národní věc - už tyto vkusně pečlivě vydané knížky vykonaly.

Master a Mistress of ceremonies byli naši milí přátelé - manželé Dennis a Mary Ann Sadílek, kteří svým vrozeným jemným způsobem opět představili letošní debutantky naší krajské veřejnosti.

David Romainův orchestr taneční hudby - velmi známý v chicagské oblasti - připojil k hudbě taneční i čísla svého vlastního programu.

Upřímně díky patří všem komitétům plesového výboru a všem dobrovolným pracovnícům a pracovníkům, kteří se opět nezištně přičinili o velký úspěch našeho letošního XXXI. reprezentačního plesu, na jehož přípravách se svou obětavou prací podíleli.

V sobotu 6. února jsme se na XXXI. reprezentačním plese sešli hlavně proto, abychom se přihlásili ke svému československému původu. V tomto smyslu uvítala přítomné předsedkyně plesu Vlasta Vrázová:

"Vítám tu dnes přátele třetí generace. Před sto lety naši dědečkové a babičky pracovali v Americe pro dobré jméno národa, ze kterého vzešli. Poznávám tu přátele, kteří přišli do Spojených států po druhé světové válce. A vítám ty, kteří přišli nedávno. Váže nás všechny pouto, které se nedá nahradit. Mějme se proto rádi vespolek. Říká se, že svět se zmenšuje, ale nám se zdá, že se naopak stále rozbíhá až do vesmíru, a tím více potřebujeme jeden druhého, abychom neztratili sebe."

Vzpomínky na krásný tento večer strávený ve společnosti dobrých přátel a slova Vlasty Vrázové, která si uchováme v srdci, necht' jsou nám posilou pro další společnou práci, ke které tolik potřebujeme pochopení jeden druhého.

Za tiskový odbor Oblastního výboru ČSNRA F.U.

Československá ženská národní rada

pořádala 21. února 1982 výroční schůzi. V provedených volbách byly zvoleny: Milada Ferjenčíková předsedkyní, Maru Prokop-Friedová I. místopředsedkyní; Marie Jaklová II. místopředsedkyní; Věra Rokničová jednatelkou; Alice Pachnerová II. jednatelkou; Anna Šrotýřová pokladní; Milada Fastová účetní; Marcella Švehlíková organizátorkou; Anastázie Bártová zapisovatelkou. Za předsedkyně pracovních výborů zvoleny: mezinárodní - Rozina Nehasilová; společenský - Marie Jaklová a Alena

Bártová; hospodyňský - Evža Žižalová; kulturní a tiskový výbor - Marie Langová; lidové umění - Boženka Veisová. Revizorkami účtů byly zvoleny sestry: Halašková, L. Šafusová; náhradníci sestra Kraupnerová.

Delegátkami do oblastního výboru ČSNRA: sestry Nehasilová a Pachnerová; náhradnicemi - sestry Košťálová a Kinkalová. Členkami výboru sestry: Bradková, Bessa, Čiháková, Drahotová, Irrová, Kalkusová, Kinkalová, Košťálová, Kovářová, Látová, Eva Manová, Mejzrová, Miklaszevská, Novotná, Pejšová, Rauschová, Rozbořilová, Růžičková, Eva Veisová, Vrázová, Ženíšková. Čestnou členkou ČŽNR zvolena za své zásluhy o rozvoj činnosti ČŽNR sestra Anna Hřebíková.

Jarní taneční a společenský večírek ČŽNR

Již 3. dubna pořádá Čs. ženská národní rada v exilu svůj tradiční jarní věneček v příjemném sále American legion č. 96 v Ciceru (5510 západní 25. ulice). Loňský jarní večírek s přehlídkou národních krojů byl jedním z nejpěknějších. Programem večírku letošního bude pásmo chodských tanců a písní o lásce, také plzeňských, a svoji roli budou hrát též milé krajové zvyky Chodska a Plzeňska. V novém nastudování pásmo pilně nacvičuje šestnáctičlenná skupina tanečníků Klubu Domov a Besedy, za spolupráce s panem lékárníkem Vladimírem Holečkem. Nepochybně, že letošní program se bude naší krajanské veřejnosti stejně líbit jako náplň loňského programu - a že bude stejně radostný.

Dobrá hudba, výborné večěře a občerstvení, prostora čtvercového sálu, v němž se tak dobře tančí, vyhlášené obložené chlebičky Ženské rady a domácí pečivo - a také lahodné nápoje - budou dalšími klady večera. A domů si z věnečku možná poneseš košík s mnoha lahůdkami, usměje-li se na vás naše "šťěstěna". Začátek večírku je v 8 hodin, prosíme o úbor společenský a věřte, že se na vás a vaše přátele velmi těšíme. Radost je vždy lepší, když je společná. ČŽNR -la-

Odbočka "Západní předměstí" ČSNRA

pořádala členskou schůzi 15. března 1982. Předsedkyně odbočky Vlasta Vrázová podala zprávu o činnosti ústředí ČSNRA. Sdělila též, že předseda ČSNRA, Dr. Mikuláš Ferjenčík se na pozvání Bílého domu 10. března zúčastnil slavnostního podpisového aktu, kterým prezident Reagan prohlásil den 21. března na **Aigánský den**. Aktu se za ČSNRA zúčastnili také místopředsedkyně ČSNRA ses. Anna Faltusová a člen předsednictva a právní poradce ČSNRA Dr. Josef Hašek. Odpoledne téhož dne se jmenovaní zúčastnili informativní porady na State Departmentu, jejímž ústředním námětem byla zahraniční politika USA. Účast představitelů ČSNRA na podobných jednáních dává vždy nejen možnost propagovat jméno a činnost Čs. národní rady, ale také otázku Československa.

Pro slabou účast členstva odbočky Západní předměstí, zaviněnou velmi nepříznivým počasím, nebylo možno na výroční schůzi zvolit odpovídající počet delegátů odbočky do chicagského oblastního výboru a na květnový sjezd ČSNRA. Ses. Vrázová předložila doplňující volbu delegátů k projednání. Provedenou volbou jednohlasně zvoleni dalšími delegáty do oblastního výboru (tj. kromě ses. Vrázové a Rohelové): br. Ladd Vošahlík a ses. Marie Langová. Náhradníky: ses. Vlasta Matelová a br. Milan Košař. Delegáty na sjezd: br. Ladd Vošahlík a br. Milan Košař.

Ses. Vrázová referovala o úspěšném plese 1982, jehož byla předsedkyní. Vyslovila uznání práci Jana Uhlíře, který měl na starost nacvičení tance debutantek, spolu s Cynthií Machovou a nacvičení vystoupení folklorové skupiny v národních krojích, spolu se Zdenkou Židlickou, sestře Uhlířové za tiskovou službu, Riedlové, Rohelové, Langové a br. Smuntovi za vysílání pozvánek, pokladníku br. Václavu Zeniškovi za pečlivé vyúčtování atd.

V kulturní části programu schůze hovořila ses. Vrázová o

Havajských ostrovech a Mexiku, odkud se před třemi dny vrátila. V jejím velmi zajímavém vyprávění byla zachycena krása Havajských ostrovů, jejich historie i jejich dnešní hospodářská situace, tradiční zvyky obyvatel, význam turistického ruchu a mnoho ostatních hledisek. Příjemný večer byl zakončen pohostinstvím odbočky. -la-

Oblastní výbor ČSNRA Michigan

se sešel ke své další schůzi v neděli 28. února v domě br. Pondella ve Sterling Heights. Na programu byly kromě zpráv z poboček volby funkcionářů oblastního výboru na další funkční období.

Byli zvoleni tito funkcionáři: předseda Dr. Jan Sklenář, 1. místopředseda Tony Čech, 2. místopředseda Marie Samšíňáková, jednatel Zdenka Brodská, pokladník Peter Vlčko.

Emigranti a ČSNRA

Rušené dny, kdy do Chicaga týdně přijíždělo dvacet až třicet čl. emigrantů z německých a rakouských táborů patří historii. Ale i dnes přichází několik rodin měsíčně. Problémy jsou však stále stejné jako před těmi desíti-dvanácti lety. Byly a budou potíže, ale při trošku trpělivosti zpravidla vše dobře dopadne.

Mnozí emigranti jsou ze začátku zklamáni, že poměry nejsou zrovna takové jak je snad očekávali a často jsou viněni ti, kteří jim chtěli pomáhat nebo pomáhali. To jsou bolesti každého emigranta. Časem se každý emigrant vpraví do běhu života v nové zemi a přestane si stěžovat. Nyní mnozí jsou již dobře situováni, vlastní auta, domy, jezdí si po světě a mají pěkné úspory v bance.

Proč o tom píšeme?

Protože se občas doslyšíme o kritice a nepochopení snahy ČSNRA. Málokdy slyšíme slova uznání pro ty, kteří obětavě hledali byty a zaměstnání, chodili s emigranty na emigrační úřad, odváželi nábytek, sháněli šatstvo a věci do domácností. Celá řada jednotlivců, nezištných dobrovolných pracovníků byla a dosud je zapojena do této akce. Mohli by strávit svůj volný čas jistě příjemnějším způsobem. Tito dobrovolní pracovníci jsou členy ČSNRA a záleží jim na čl. tradici.

Amerika je zemí svobodného podnikání, kde není nic zdarma a každý si nechá samozřejmě zaplatit za své poskytnuté služby, ať jde o právní poradu, hledání bytu nebo zaměstnání, vyřizování záležitostí na emigračním úřadě atd. Na příklad za obstarání zaměstnání prostřednictvím kanceláře, která se tím zabývá, zaplatíte poplatek jednu čtvrtinu měsíčního platu. Obstarání bytu prostřednictvím podobné kanceláře, poplatek je nejméně \$50.00. Za různé emigrační dotazy si právník žádá nejméně \$75.00 na hodinu. Těchto služeb se však čl. emigrantům, kteří o ně žádali, dostalo od Československé národní rady americké ZDARMA.

Poslední vlna emigrantů se přizpůsobila životu v Americe mnohem rychleji, než kterákoliv emigrace dřívější. Podle statistiky Dr. B. Chiswicka z Hooverova Institutu zjišťujeme, že emigrant, který přijel asi před dvanácti lety, vydělává více peněz než synové rozených Američanů. Ovšem tato statistika se vztahuje na velká města, na určité poměry a na severní část Ameriky, kde jsou výdělky větší.

Mnozí se těší z prosperity v nové zemi, která je přijala za své, a někteří z nich zapominají již na svůj původ. Neváží si svého etnického původu, ke kterému se jejich děti již hlásit nebudou. Bylo však snahou Čsl. národní rady americké po desetiletí udržovat při životě toto vědomí a národní hrdost. Nebýt této snahy, nebýt dřívějších uvědomělých emigrantů, nedařilo by se tak dobře nyní. Proto podporujte Československou národní radu, aby příští vlna emigrantů našla morální a hmotnou podporu, tak jak se jí dostalo všem v letech minulých.

Olga Kovářová

Projev dr. Mikuláše Ferjenčíka, předsedy ČSNRA, na oslavě 80. narozenin dr. Antonína Hřebíka:

Milý bratře starosto a vážení hosté,
po tzv. oslobodení v roku 1945 nás osud zvedol spolu a to či sa už týkalo činnosti sokolskej, ale hlavne politickej. V roku 1946 som na nátlak dr. Lettricha, predsedu Slovenskej národnej rady a na prianie prezidenta prevzal úrad povereníka vnútra na Slovensku. Prví, kto ma vyhl'adali boli slovenskí sokolí bratia s bratrom Kováčikom v čele. Informovali ma, že ani po skoro dvoch rokoch slobodnej republiky komunistickí povereníci dr. Husák a dr. Viktory nepovolili činnosť Sokola na Slovensku. Zavolal som si prednostu príslušného odboru a nariadil som mu vydat' dekrét, ktorý som podpísal. Týmto dekrétom sa činnosť Sokola na Slovensku povol'uje s okamžitou platnosťou a nariadil som tiež okamžité vrátenie sokolského majetku, ktorý bol zhabaný Hlinkovou gardou a po oslobodení komunistickou stranou.

Na poli politickom bol si, brat starosta, predsedom bezpečnostného výboru, kde nám bolo čeliť - mne ako povereníkovi vnútra a neskoršie generálneho inšpektora brannej výchovy, úkladom a útokom komunistov. A keď nám horela poda pod nohami spoločne sme sa rozhodli opustiť vlasť. Spomínam si, že tesne pred Tvojím útekem sme Vás i s manželkou navštívili v Zbraslave, kde sme sa spoločne dohovárali o našom odchode. Malo to byť tajné, bol som v civile a vzal som si starú tatrovku. Keď som spustil motor, potvora začala trúbit' cez celé námestie zbraslavské a po celej ceste až na Hanspaulku.

Po rokoch sme sa zišli v Chicagu v USA, kde sme opat' na spoločnej fronte ČSNRA, v ktorej už viac ako 30 rokov sa snažíme nejako prispieť k oslobodeniu našej vlasti. Je najvyšší čas na nejaký odpočinok, ale doba a zloba ľudská nám nedáva túto možnosť. Či sa nám to páči, alebo nie, musíme ďalej slúžiť pokiaľ nám to naše zdravie a sudičky dovoľia. Neostáva nám nič iné, len si potichu zapíeť: "Spějme dál, statně dál za sokolským praporem!"

Menom ČSNRA Ti ďakujem za Tvoju dosavadnú spoluprácu a prajem Ti vela zdravia a pohody ešte mnohé letá.

Kruh přátel E. ST. Vráze

si dovoľuje zvať Vás a Vaše známé na **vzpomínkový večer**, pořádaný u príležitosti **50. výročia úmrtia českého cestovateľa E. St. Vráze (1860-1932)**.

O jeho životním díle a literárním odkazu promluví MUDr. Pavel Ort z New York University Medical Center a PhDr. Josef Škvorecký, University of Toronto. Dr. Ort se zúčastnil výpravy v povodí Amazonky a zhodnotí průkopnický význam Vrázovy práce v této oblasti. Významný český spisovatel dr. Josef Škvorecký seznámí nás s výborem z Vrázových cestopisů, který vyjde v krátké době v nakladatelství '68 Publishers. Ukázky z literárních děl přednese spisovatelka pí. Zdena Škvorecká-Salivarová.

Pořad uvede dr. František Svejkovský.

Večer bude uspořádán dne 23. dubna v 7.30 hod. v auditoriu Havlíčkovy školy v Berwynu. Vstupné dobrovolné. (V případě změny bude datum oznámeno později.)

Profesor H. Gordon Skilling - sedmdesátníkem

28. února t.r. se v Torontu dožil 70 let velký přítel demokratického Československa, přední severoamerický slavista a vynikající znalec nejnovějších československých dějin, profesor Harold Gordon Skilling.

Výňatky ze životopisné studie o prof. Skillingovi budou uveřejněny v příštím čísle Věstníku.

V. Jubilejní Slet Čs. Sokolstva v zahraničí ve dnech 2.-5. července 1982 ve Vídni

(Dokončení)

V sobotu 3. července budou se celý den konat sokolské závody v tělocviku v moderních tělocvičnách univerzitního střediska Schmelz (Possingergasse 2), během dne bude v tělocvičně Sokola Videň XVI (Steinergasse č. 7) odhalena pamětní deska zakladateli dr. Miroslavu Tyršovi a večer se bude konat slavností sletová akademie s hodnotným uměleckým programem ve vídeňském Lidovém divadle (Volkstheater, Neustiftgasse č. 1).

Vlastní slet se bude konat v neděli 4. července na stadiónu "Weststadion" ve Vídni-Hutteldorfu, na němž vystoupí cvičenci pořádajícího Ústředí československého sokolstva v zahraničí, Americké obce sokolské, Slovenské tělocvičné jednoty Sokol v USA a Jugoslávského Sokola ve svobodném světě. Večer se bude konat sletová veselice na rozloučenou v krásných místnostech barokního paláce Auersperg (Auerspergstrasse č. 1).

Vídeňské sletové dny budou ukončeny v pondělí 5. července, kdy bude pro mládež uspořádán "Den sokolské mládeže" s autobusovým výletem podél Dunaje a zastávkami v zábavním parku "Prater" a v zámku Schonbrunn, zatím co v hotelu Pošta bude zasedat nejvyšší orgán zahraničního sokolstva - sjezd Čs. sokolstva v zahraničí. Večer se bude konat schůze Svazu sokolstva ve svobodném světě.

Slet a všechny jeho podniky představují veliký úkol, který si vyžaduje nejen velkého pracovního vypětí všech sokolských činovníků - v ústředí, v župách a v jednotách, ale i velkých nákladů finančních. Vydání sletového rozpočtu již nyní dosáhla výše 975,000 rakouských šilinků, tj. přes 61,000 amerických dolarů a budou jistě překročena. Všechny náklady nese Sokol sám - nemá odnikud žádné podpory a většinu vydání na sokolskou činnost si hradí sokolští činovníci ze svých vlastních soukromých prostředků. Ty však nestačí na tak velký úkol jako je příprava sletu a proto Ústředí československého sokolstva v zahraničí vypsalo zvláštní **sletový fond** na úhradu sletových nákladů. Obracíme se tímto na všechny Sokoly, na přátele a příznivce sokolské myšlenky, na krajany a exulanty - zejména na ty, jimž nebude možné se sletu zúčastnit - se žádostí o příspěvek do sletového fondu. Sběrka do fondu je naprosto dobrovolná a závisí jen na dobré vůli a finanční možnosti těch, kteří nám chtějí pomoci v naší práci a v našich starostech o zdar sletu. Sběrka je veřejně vyúčtována v našem sokolském tisku s uvedením jmen všech dárců i výše darovaných obnosů. Dary můžete zaslat na níže uvedené adresy; šeky nebo složenký vystavte laskavě na "SOKOL SLET 1982":

Ve Švýcarsku: Vladimír F. Svoboda, Rietholzstrasse 56, CH-8125 Zollikoberg;

Ve Vídni: Arch. Dipl. Ing. Jiří Lisner, Neuwaldegger Strasse 4a, A-1170 Wien;

V Kanadě: Otto Stehlik, 1665 Bloor St. East, Apt. 1001, Mississauga, Ont. L4X 1S4;

Ve Spojených státech a ze všech ostatních zemí; Jaroslav Hanuš, 412 East 73rd Street, New York, N.Y., 10021.

Věříme, že najdeme porozumění a souhlas s našimi snahami a již předem vám děkujeme za jakýkoliv obnos, kterým podpoříte sokolskou i národní práci.

Těšíme se na shledanou s vámi ve Vídni!

V. - Jubilejnímu sletu Čs. sokolstva v zahraničí ve Vídni zdar!

Za Ústředí Československého sokolstva v zahraničí

Jan Waldauf, starosta
Zdeněk M. Dobrovolný, jednatel

Č. S. A.

Nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota
v Americe jest připravená poskytnouti Vám
nejvýhodnější druhy životních pojistek plně
zabezpečujících Vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky poskytující pravidelný
starobní důchod jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

CZECHOSLOVAK SOCIETY OF AMERICA

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA

Telefony (312) 795-5800 - (312) 242-2224

2701 SOUTH HARLEM AVENUE

BERWYN, IL 60402

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA

2137 So. Lombard Ave. - Room 202
Cicero, Illinois 60650

ADDRESS CORRECTION REQUESTED